

ΕΤΟΣ 56ον

26 Ὀκτωβρίου 2008

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 43 (2891)

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ΝΙΚΗΤΗΣ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ

Ἡ σημερινή περικοπή εἶναι μία ἀπό τίς τέσσερις, πού ὡς περιεχόμενό τους ἔχουν θεραπείες δαιμονιζομένων ἀπό τόν Ἰησοῦ Χριστό. Κάθε μία ἀπό αὐτές ἀναγινώσκεται σέ διαφορετική περίοδο τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους. Ἴσως ρωτήσῃ κάποιος: Γιατί ἔχουμε τόσες φορές τόν χρόνο εὐαγγελικές περικοπές μέ τό ἴδιο περιεχόμενο, τή δαιμονοπληξία;

Ὁ Θεάνθρωπος λύνει τά δεσμά τοῦ διαβόλου

Ἡ ἅγια μας Ἐκκλησία ἐνδιαφέρεται νά μορφώσει τόν Ἰησοῦ Χριστό στίς καρδιές τῶν πιστῶν της (Γαλ. 4,19). Γι' αὐτό ἀναζητεῖ βαθύτερα τίς ρίζες τῆς κακίας καί δέν ἀρκεῖται σέ ἀνθρώπινα μόνο μέσα γιά τήν καταπολέμησή της. Ἡ πάλη γίνεται πρὸς τόν διάβολο καί τά μέσα τῆς Ἐκκλησίας δέν εἶναι ψυχολογικά καί παιδαγωγικά, ἀλλῆλα πνευματικά.

Ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἔγινε ἄνθρωπος, γιά νά καταργήσει μέ τόν θάνατό Του αὐτόν πού ἐξουσίαζε τόν θάνατο, δηλαδή τόν διάβολο (Ἐβρ. 2,14), καί νά καταστρέψῃ τά ἔργα του (Α' Ἰωάν. 3,8). Μέ ἄλλη λόγια ὁ Θεάνθρωπος, ἔχοντας καταργήσει τή δύναμη τοῦ διαβόλου, θά ἀντικαταστήσῃ τό βασίλειό του μέ τή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ-Πατέρα (Α' Κορ. 15,25). Αὐτός εἶναι καί ὁ σκοπός τῆς Ἐνανθρώπησός Του.

Στό ἱερό Εὐαγγέλιο βλέπουμε μία διαρκή πάλη τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐναντία στόν διάβολο. Αὐτή ἡ πάλη ἐπιβεβαιώνεται μέ τά θαύματα σέ δαιμονισμένους, ἀπόδειξη πῶς ἤρθε ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ στή γῆ καί τελείωσε ἡ δαιμονική κυριαρχία. Πολλές φορές ὁ διάβολος φαίνεται πῶς κατευθύνει γεγονότα, πῶς ἡ νίκη του εἶναι βέβαιη. Ἀλλῆ τότε ἀκριβῶς ἡ σθεναρή ἀντίσταση τῶν πιστῶν ἐναντίον του ἀποδεικνύει πῶς ὁ κυρίαρχος αὐτοῦ τοῦ κόσμου εἶναι ἤδη καταδικασμένος (Ἰωάν. 16,11).

Ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν, τήν ὁποία ἐγκαθίδρυσε στή γῆ ὁ Θεάνθρωπος, εἶναι οὐσιαστικά βασιλεία τοῦ ἀνθρώπου. Ὅπως ὁ Θεός, σύμφωνα μέ μία

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. η' 27-39)

Ἡ θεραπεία τῶν δαιμονιζομένων

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν, ὑπήντησεν αὐτῷ ἀνὴρ τις ἐκ τῆς πόλεως, ὃς εἶχε δαιμόνια ἐκ χρόνων ἱκανῶν, καὶ ἱμάτιον οὐκ ἐνεδιδύσκετο, καὶ ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενεν, ἀλλ' ἐν τοῖς μνήμασιν. Ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀνακράξας, προσέπεσεν αὐτῷ, καὶ φωνῇ μεγάλῃ εἶπε· Τί ἐμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ, Υἱέ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου; δέομαί σου, μὴ με βασανίσῃς. Παρήγγειλε γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ ἐξελθεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου. Πολλοὶς γὰρ χρόνοις συνηπάκει αὐτόν, καὶ ἐδεσμεῖτο ἀλύσει καὶ πέδαις φυλασσόμενος, καὶ διαρρήσσωσιν τὰ δεσμά, ἡλαύνετο ὑπὸ τοῦ δαίμονος εἰς τὰς ἐρήμους. Ἐπηρώτησε δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς λέγων· Τί σοὶ ἐστὶν ὄνομα; Ὁ δὲ εἶπε· Λεγεὼν· ὅτι δαιμόνια πολλὰ εἰσῆλθον εἰς αὐτόν· καὶ παρεκάλει αὐτόν ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν ἄβυσσον ἀπελθεῖν. Ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων ἱκανῶν βοσκομένων ἐν τῷ ὄρει· καὶ παρεκάλουν αὐτόν ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν· καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς. Ἐξελθόντα δὲ τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους καὶ ὤρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημοῦ εἰς τὴν λίμνην, καὶ ἀπεπνίγη. Ἰδόντες δὲ οἱ βόσκοντες τὸ γεγενημένον, ἔφυγον, καὶ ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς. Ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ γεγονός, καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εὖρον καθήμενον τὸν ἄνθρωπον, ἀφ' οὗ τὰ δαιμόνια ἐξεληλύθει, ἱματισμένον καὶ σωφρονοῦντα, παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐφοβήθησαν. Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτοῖς οἱ ἰδόντες, πῶς ἐσώθη ὁ δαιμονισθεὶς. Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν, ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν, ὅτι φόβῳ μεγάλῳ συνείχοντο. Αὐτὸς δὲ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον, ὑπέστρεψεν. Ἐδέετο δὲ αὐτοῦ ὁ ἀνὴρ, ἀφ' οὗ ἐξεληλύθει τὰ δαιμόνια, εἶναι σὺν αὐτῷ· ἀπέλυσε δὲ αὐτόν ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Ὑπόστρεφε εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ διηγοῦ ὅσα ἐποίησέ σοι ὁ Θεός. Καὶ ἀπῆλθε, καθ' ὅλην τὴν πόλιν κηρύσσων ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς.

ὠραία εἰκόνα τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, εἶναι ὁ κυρίαρχος τοῦ σύμπαντος, ἔτσι καὶ ὁ ἄνθρωπος δημιουργημένος «κατ' εἰκόνα», εἶναι ὁ κυρίαρχος τῆς γῆς! Στὴν ἐπίγεια, λοιπόν, Βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἄρχοντας εἶναι ὁ ἄνθρωπος. Ὅταν ὑπακούει στὸν Θεό, ὀδεύοντας πρὸς τὴ θεογνωσία μέσω τῶν μυστηρίων, τελειοποιεῖται. Ἀντίθετα, ὅταν ἁμαρτάνει, ὑποδουλιώνεται καὶ ἐκπίπτει ἀπὸ τὴν πλεονεκτικὴ θέση του στὴ γῆ.

Ὁ διάβολος θέλει τὸν ἄνθρωπο ὑποχεῖρίῳ του. Γι' αὐτὸ καὶ διαρκῶς τὸν ἐξαπατᾷ, ὥστε νὰ μὴν πιστεύει στὴν ἐσατολογικὴ πορεία τῆς ἐπίγεια ζωῆς του. Ἐπιδιώκει νὰ τὸν τρομοκρατεῖ μὲ τὸν φόβο τοῦ θανάτου. Νὰ τὸν ὀδηγεῖ τελικὰ στὴ διάπραξη τῆς ἁμαρτίας, μέσα ἀπὸ τὴν ὁποία ἐκεῖνος βασιλεύει.

Ὁ δαιμονισμένος πρὶν καὶ μετὰ τὴν θεραπεία του

Τὸ θέλημα τοῦ διαβόλου εἶναι ἡ ἐγκαθίδρυση τῆς ψευτοβασιλείας του στὴ γῆ καὶ ἡ ὑποδουλίωση τοῦ ἀνθρώπου. Τὸ πετυχαίνει μὲ τεχνάσματα καὶ ποτὲ μὲ τὴ βία. Ἐλεύθερα ὁ ἄνθρωπος, ὅταν ἁμαρτάνει, τὸν προσκαλεῖ. Ὅπως ἡ παρα-

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκείνον τόν καιρό, ἐρχομένου τοῦ Ἰησοῦ εἰς τήν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν τόν συνήντησε κάποιος ἀπό τήν πόλιν, ὁ ὁποῖος εἶχε δαιμόνια ἀπό πολλά χρόνια· δέν ἦταν ντυμένος καί δέν ἔμενε σέ σπίτι ἀλλά εἰς τά μνήματα. Ὅταν εἶδε τόν Ἰησοῦν, ἔκραξε καί ἔπεσε εἰς τά πόδια του καί μέ δυνατήν φωνήν εἶπε: «Τί ἐπεμβαίνεις σ' ἐμέ, Ἰησοῦ, Υἱέ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου; Σέ παρακαλῶ μὴ μέ βασανίσῃς». Διότι ὁ Ἰησοῦς εἶχε διατάξει τό πνεῦμα τό ἀκάθαρτον νά βγῆ ἀπό τόν ἄνθρωπον. Πολλές φορές τόν ἔπιανε καί τότε τόν ἔδεναν μέ ἀλυσίδες καί χειροπέδες καί τόν ἐφύλαγαν. Αὐτός ὅμως ἔσπαζε τά δεσμά καί ἐφέρετο ἀπό τό δαιμόνιον εἰς τās ἐρήμους. Τόν ἐρώτησε δέ ὁ Ἰησοῦς, «Ποιό εἶναι τό ὄνομά σου;». Ἐκεῖνος δέ εἶπε, «Λεγεών», διότι εἶχαν μῆ πολλὰ δαιμόνια μέσα του, καί τόν παρακαλοῦσαν νά μὴ τά διατάξῃ νά πάνε εἰς τήν ἄβυσσον. Ὑπῆρχε δέ ἐκεῖ μία ἀγέλη ἀπό χοίρους καί ἔβουσε εἰς τό βουνό. Καί τόν παρεκάλεσαν νά τοὺς ἐπιτρέψῃ νά μπουῖν εἰς ἐκεῖνους. Καί τοὺς τό ἐπέτρεψε. Ἐβγῆκαν δέ τά δαιμόνια ἀπό τόν ἄνθρωπον, ἐμπῆκαν εἰς τοὺς χοίρους καί ὤρμησε ἡ ἀγέλη πρὸς τόν κρημνόν καί ἔπεσε εἰς τήν λίμνην καί ἐπνίγηκε. Ὅταν οἱ βοσκοὶ εἶδαν τί συνέβη, ἔφυγαν καί τό ἀνήγγειλαν εἰς τήν πόλιν καί εἰς τήν ὑπαιθρον. Ἐβγῆκαν δέ μερικοὶ νά ἰδοῦν τό γεγονός καί ἤλθαν εἰς τόν Ἰησοῦν καί εὐρῆκαν τόν ἄνθρωπον, ἀπό τόν ὁποῖον εἶχαν βγῆ τά δαιμόνια, νά κάθεται κοντά στά πόδια τοῦ Ἰησοῦ, ντυμένος καί σωφρονισμένος, καί ἐφοβήθηκαν. Αὐτόπαι μάρτυρες ἐπίσης τοὺς εἶπαν πὼς ἐθεραπεύθηκε ὁ δαιμονισμένος. Τότε ὅλος ὁ πληθυσμός τῆς περιοχῆς τῶν Γαδαρηνῶν τόν παρεκάλεσε νά φύγῃ ἀπ' αὐτούς, διότι κατείχοντο ἀπό φόβον μέγαν. Αὐτός τότε ἐμπῆκε εἰς τό πλοῖάριον καί ἐπέστρεψε. Ὁ ἄνθρωπος ἀπό τόν ὁποῖον εἶχαν βγῆ τά δαιμόνια, παρεκάλεσε νά μείνῃ μαζί του, ἀλλ' ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε νά φύγῃ μέ τά ἑξῆς λόγια: «Ἔγρισε εἰς τό σπίτι σου καί διηγοῦ ὅσα σοῦ ἔκαμε ὁ Θεός». Καί ἔφυγε καί ἔλεγε εἰς ὄλην τήν πόλιν ὅσα τοῦ ἔκαμε ὁ Ἰησοῦς.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήτων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Αἰλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

νομία τῶν Γεργεσινῶν, ἔφερε τή δαιμονική ἡγεώνα στήν ψυχὴ τοῦ ταλαίπωρου αὐτοῦ δαιμονισμένου. Στὸ πρόσωπό του βλῆπει ὁ καθένας ὅλη τήν ἀθλιότητα τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος εἶναι μακριὰ ἀπὸ τόν Ἰησοῦ Χριστό.

Ὁ δαιμονισμένος εἶναι ὁ δραπέτης ἀπὸ τήν ἐπίγεια Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ἔσπασε τά δεσμά τῆς ἀγάπης καί τίς ἀλυσίδες τῆς ἀξιοπρέπειας καί πλανᾶται στὸν ἔρημο τόπο. Ἐκεῖ πού δέν φυτρώνουν τά λουλουδία τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ κυριαρχεῖ ὁ φόβος. Κι ἐκεῖ στὶς ἀιχμηρές πέτρες ζώντας, μάτωνε ὅλο τό σῶμα του ἀπ' αὐτές. Τό πρόσωπό του τραχύ, κατάμαυρο σάν τοῦ ἀφέντη του καί τά λόγια του κι αὐτὰ χωρὶς καμιὰ ντροπή. Ὁ δαιμονισμένος πρὶν γνωρίσει τόν Ἰησοῦ Χριστό κατοικοῦσε στά μνήματα. Ἦταν γεμάτος φρίκη. Ζωντανός νεκρός. Δοῦλος στὰ κάτεργα τοῦ διαβόλου.

Ὁ Θεάνθρωπος ὅμως ἀλλιάζει τόν προορισμό καί συνάμα τήν ἐσωτερικὴ καί τήν ἐξωτερικὴ μορφή τοῦ δαιμονισμένου. Πρῶτα τόν βλέπουμε νά κάθεται

26 Ὀκτωβρίου 2008: ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ' ΛΟΥΚΑ,
Δημητρίου μεγαλομάρτυρος τοῦ μυροβλήτου († 306), ἀνάμνησις
τοῦ γεγονότος σεισμοῦ (740)

Ἦχος: πλ. β' – Ἐωθινόν: Η' – Ἀπόστολος: Β' Τιμ. β' 1-10 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. π' 27-39.

Η ΕΠΙΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 2 Νοεμβρίου, Ε' Λουκά.
Ἀπόστολος: Γαλ. α' 11-19 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ις' 19-31.

δίπλα στὸν Ἰησοῦ Χριστό. Αὐτό σημαίνει πὼς ξανάγινε πολίτης τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Καί οἱ πολῖτες αὐτῆς τῆς Βασιλείας ζοῦν κοντά στὸν πλυρωτὴ τους μίαν ἰδανικὴ ζωὴ, ὅπως οἱ πρωτόπλαστοι στὸν Παράδεισο.

Ἐκεῖνος ὅμως πού ζεῖ κοντά στὸν Θεό, ἴσκει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, εἶναι «ιματισμένοι καὶ σωφρονῶν», φοράει δηλαδὴ ροῦχα καὶ φέρεται λογικά. Εἶναι ντυμένοι μὲ τὴ χάρι τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτὸ καὶ γίνεται ἰκανὸς νὰ ζεῖ σάν ἄγγελος, ἄσχετα ἂν φοράει τὴ σάρκα τῆς γῆς. Ὁ θεραπευμένος πῆλον δαιμονισμένος ἐμπειρικά γνώριζε ποῦ ὁδηγοῦσε ἢ μακριὰ ἀπὸ τὸν Θεὸ ζωὴ. Γι' αὐτὸ δὲν ἤθελε πιά νὰ ἔχει καμιὰ σχέση, ἐπικοινωνία καὶ ἐπαφὴ μὲ τὸν ἀρχηγὸ τῆς πλάνης.

Ἡ ἅγια Ἐκκλησία μας αὐτὰ τὰ θαυμάσια κηρύττει πάντοτε. Καὶ μᾶς καλεῖ σὲ μίαν ἀντίσταση ἐναντίον τοῦ διαβόλου, ὁ ὁποῖος εἶναι ἤδη νικημένος. Ὅμως ἄς προσέχουμε: Θὰ νικηθεῖ, ὁποῖος τὸν ἀκολουθήσει μὲ τὴ θέλησή του (Ἐφεσ. 4,27).

† Α. Χ.

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΚΑΤΗΧΗΤΩΝ

Στὴν αἴθουσα διαλέξεων τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας (Ἱ. Γενναδίου 14, Μονὴ Πετράκη), ἀπὸ τὸν Νοέμβριο ἕως τὸν Μάιο λειτουργεῖ, ἡμέρα Δευτέρα, μίαν φορά τὸν μῆνα ἀπὸ τὴς 7:00μ.μ.–9:00μ.μ., εἰδικὸ ἐπιμορφωτικὸ Σεμινάριο γιὰ τοὺς ἤδη κατηχητές.

Ὁ στόχος αὐτοῦ τοῦ εἰδικοῦ Σεμιναρίου εἶναι ἡ ἐνημέρωση τῶν ἤδη Κατηχητῶν στὰ τρέχοντα κατηχητικὰ δεδομένα καὶ ἡ ἐκπαίδευσή τους, προκειμένου νὰ ἀντιμετωπίζουν τὴς κατηχητικὲς προκλήσεις τῆς ἐπικαιρότητας.

Τὸ ἐναρκτήριο μάθημα θὰ γίνῃ τὸ πρῶτο δεκαπενθήμερο τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου 2008.

• Πληροφορίες:

Καθημερινά, ἀπὸ τὴς 8 π.μ. ἕως 2 μ.μ. στὸ Γραφεῖο Κατηχήσεως καὶ Νεότητος, καὶ τὴς ὥρες λειτουργίας τοῦ Σεμιναρίου. (Ἱωάννου Γενναδίου 14, 115 21 Ἀθήνα. Τηλ. 210 7272.347 – 210 7272.346.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἱασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίαιωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οἱ «ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκοτροφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στὸ Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm
